

Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları ile Sınıf Yönetimi Beceri Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Examination of the Relationship Between Class Teachers' Self-Efficiency Beliefs and Classroom Management Skills Levels

İbrahim Halil Yurdakal*
Özcan Genç**

Öz

Günümüzde ilkökul eğitiminin çocukların gelişimi için büyük katkıları sağladığı ve öğrencinin gelişimi açısından önemi tüm dünyaca kabul gören bir gerçektir. Bu dönem eğitime verilen değer göz önüne alındığında öncelikle nitelikli bir ilkökul eğitime gereksinim vardır. İlkokul öğretmeninin taşıdığı özelliklerin, ilkökul eğitiminin niteliğini ve çocuğun gelişimini etkileyen temel belirleyicilerden biri olduğu dikkate alındığında niteliğinin öğretmenlerin taşıdığı özelliklerle ilişkili olduğu söylenebilir. Eğitimin kalitesini etkileyen temel unsurlardan olan öğretmenlerin öz yeterlik algıları ve sınıf yönetimi becerileri eğitim-öğretim hizmetinin niteliğini etkileyen temel değişkenlerdendir. Nitekim öz yeterlik algısı yüksek bir öğretmenin hedeflerine ulaşması daha kolay olacaktır. Bununla beraber sınıf yönetimi becerisi yüksek bir öğretmen de eğitim-öğretim hizmetleri için en ideal ortamı sağlayabilecektir. Bu kapsamda araştırmanın amacı sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırma nicel desenlerden ilişkisel tarama modeline uygun olarak yapılandırılmıştır. Araştırmanın örneklemini Afyonkarahisar İlinde görev yapmakta olan 200 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada Schmitz & Schwarzer (2000) tarafından geliştirilen ve Yılmaz, Köseoğlu, Gerçek & Soran (2004) tarafından Türkçeye uyarlanan Öğretmen Öz-Yeterlilik Ölçeği ile Yüksel & Duman (2017) tarafından geliştirilen Sınıf Yönetimi Becerileri Ölçeği kullanılmıştır.

* Mail: iyurdakal@pau.edu.tr ORCID: 0000-0002-6333-5911 Pamukkale Üniversitesi

** Mail: ozcangenc@gmail.com ORCID: 0000-0003-4626-5082 Pamukkale Üniversitesi

Araştırma verileri SPSS 21 paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda sınıf yönetimi becerileri ölçeği ile kendi alt boyutları arasında pozitif yönde ve yüksek bir ilişki, öz yeterlik inançları ölçeği ile alt boyutları arasında da yüksek düzeyde pozitif bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç olarak öz yeterlik inancı arttıkça sınıf yönetimi becerileri düzeyleri de artmaktadır bu bulgu ölçeklerin tüm alt boyutlarında da benzer niteliktedir. Öz yeterlik inançları sınıf yönetimi becerilerini toplam varyansın %39.5'i düzeyinde açıklamaktadır. Standardize edilmiş (β) katsayısı ve t değeri incelendiğinde öz yeterlik inancının sınıf yönetimi becerisinin bir yordayıcısı olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öz-yeterlik inançları, sınıf yönetimi becerileri, sınıf öğretmenleri, ilişkisel tarama modeli.

Abstract

Today, it is a globally accepted fact that primary school education contributes greatly to the development of children and its importance in terms of student development. Considering the value given to education in this period, first of all, a qualified primary school education is needed. Considering that the characteristics of the primary school teacher are one of the main determinants affecting the quality of primary school education and the development of the child, it can be said that the quality of primary school education is related to the characteristics of teachers. Teachers' self-efficacy perceptions and classroom management skills, which are among the main factors affecting the quality of education, are the main variables that affect the quality of education service. As a matter of fact, it will be easier for a teacher with a high perception of self-efficacy to reach their goals. In addition, a teacher with high classroom management skills will be able to provide the most ideal environment for education services. In this context, the aim of the research is to reveal the relationship between classroom teachers' self-efficacy beliefs and classroom management skills. The research was structured in accordance with the relational screening model, one of the quantitative designs. The sample of the research consists of 200 classroom teachers working in Afyonkarahisar Province. Teacher Self-Efficacy Scale developed by Schmitz & Schwarzer (2000) and adapted to Turkish by Yılmaz, Köseoğlu, Gerçek & Soran (2004) and Classroom Management Skills Scale developed by Yüksel & Duman (2017) were used. Research data were analyzed with SPSS 21 package program. As a result of the research, it is seen that there is a positive and high relationship between the classroom management skills scale and its sub-dimensions and a high level of positive correlation was found between the self-efficacy beliefs scale and its sub-dimensions. As a result, as self-efficacy belief increases, classroom management skills levels increase. This finding is similar in all sub-dimensions of the scales. Self-efficacy beliefs explain classroom management skills at the level of 39.5% of the total variance. When the standardized (β) coefficient and t value are examined, it can be said that self-efficacy belief is a predictor of classroom management skills.

Keywords: Self-efficacy beliefs, classroom management skills, classroom teachers, relational screening model.

Giriş

İlkokulun çocukların gelişimi için önemli katkılar sağladığı ve bu eğitim kademesinin gerekliliği tüm dünyaca kabul gören bir gerçektir. İlkokulun önemi göz önüne alındığında üzerinde durulması gereken elzem bir konu olduğu düşünülmektedir. Çocukların gelişiminde ve topluma faydalı bireyler hâline gelmelerinde eğitimin önemi büyüktür. Eğitim öğretim hizmetleri sayesinde birey toplumun ihtiyaçlarına ve bireysel gereksinimleri ölçüsünde bilgi ve becerileri edinmekte ve topluma uyum sağlamaktadır. Bu bağlamda eğitim öğretim hizmetlerinin sunulmasında görev alan öğretmenlere büyük görevler düşmektedir (Yurdakal, 2019: 1208). Sınıf öğretmenin taşıdığı özelliklerin, ilkokul eğitiminin niteliğini ve çocuğun gelişimini etkileyen temel belirleyicilerden biri olduğu dikkate alındığında ilkokul eğitimin kalitesinin öğretmenlerin taşıdığı özelliklerle ilişkili olduğu söylenebilir. Bu süreçte öğretmenlerin öz yeterlik algıları ve sınıf yönetme becerileri önem arz etmektedir. Sınıf öğretmeni, çocuğun kişiliğinin oluşması, kazandığı alışkanlıkları, davranış yapısı, öz güveni, karakteri ve öz-yeterlik inançları bakımından ebeveynlerinden sonra gelen en önemli kişidir. Sınıf öğretmenlerinin bu nedenle gelecek kuşaklar üzerinde etkili olacak bir misyonu bulunmaktadır.

Öğretmen niteliğinin, eğitimin etkili bir şekilde amacına ulaşmasında büyük bir öneme sahip olduğu düşünülmektedir. Günümüzde öğretmenlerden öğrencilerin gelişimlerine yol gösteren bir rehber rolü üstlenmeleri beklenmektedir. Öğretmenlerin alanlarında uzmanlıkları tek başına yeterli görülmemekte öğrencilerin problemlerine duyarlı, onlara iyi bir rol model olmaları da beklenmektedir. Öğrenciler öğretmenin gözlemledikleri davranışları özümseyerek öğretmenini örnek alır. Öğrenciye göre öğretmen doğruyu bilen kişidir ve öğrenci öğretmene uygun olarak davranış kalıpları geliştirir (Karahana, 2003). Bu derece önemli bir konumda yer alan, birey ve toplum için çok büyük etki sahibi olan öğretmenlerin öz güvenlerinin yüksek olması gereklidir. Öğretmenlerin, mesleki yeterliklere sahip olmaları, görev bilinci ve sorumluluklarını tam olarak yerine getirebilecekleri inancına sahip olmalarıyla gerçekleşebilir. Bunu sağlayacak olan da öz yeterlik inancıdır (Yılmaz, Köseoğlu, Gerçek ve Soran, 2004).

Öz-yeterlik inancı, insanların belirli bir performans göstermek için gereken etkinliği organize edip, bu performansı başarılı olarak yapma kapasitesine duyduğu inanç olarak ifade edilmektedir. (Bandura, 1994). Açıkgöz (1996) ise bireyin belirli durumlara karşılaştığında, kendi verimliliğine güvenme oranı olarak tanımlamıştır. Öz yeterlik, kişinin bir işi yapabilmek için gereken kapasitesine sahip olduğuna dair inancıdır (Zimmerman, 1995). Öz-yeterlik inancı yüksek olan öğretmenler, öğrencilerin başarı ve motivasyonlarını arttıracabileceklerine, en azından olumlu yönde etki edebileceklerine inanırlar (Tschannen Moran, Hoy ve Hoy, 1998).

Öz yeterlik inancı, kişinin davranışlarını doğrudan etkilemekle birlikte kişinin karar almasında, hedef beklentisinde ve çevre edinmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bireylerin öz-yeterlik inançları, düşünce, duygu ve davranışlarını şekillendirmekte; davranışın oluşumundan önce bireyin o davranışa ait duygu ve düşüncelerini biçimlendirmede önemli olmaktadır. Bu sebeple, güçlü öz-yeterlik duygusu, kişilerin başarıya ulaşmalarını kolaylaştırır (Bandura, 1994). Öğretmenlerin öz yeterlik inançları,

öğrencilerin öğrenmeye yönelik güdülenmelerini artırmakta ve daha yüksek düzeyde benlik algısı oluşturmalarını sağlamaktadır (Midgley, Feldlaufer ve Eccles, 1989). Öz yeterlik inancı yüksek bir öğretmenin etkili ve başarılı bir şekilde eğitim-öğretim sürecini yönlendireceği düşünülebilir (Önen ve Öztuna, 2005). Küçükyılmaz ve Duban (2006) öğretmenlerin öz yeterlik inancının, öğrenmeyi yönlendirmek için verdikleri emeği ve mesleki hedeflerinin düzeyini etkilediğini ayrıca öz yeterlik inancı düşük olan öğretmenlerin öğretmen merkezli dersler işlediklerini ifade etmektedir. Öz yeterlik inancı, öğretmenlerin performanslarının yanında başarılı olmalarını da etkileyen faktörlerden biridir. Öğretmenlerin, öz yeterlik inancının farkında olması, yeterliğin öğrenmeyle mümkün olacağını, yetersizliğin başarısızlık olduğunu bilmesini sağlar (Çetin, 2004). Sınıf yönetimi bir öğretmen için hayati öneme sahip becerilerdendir. Nitekim eğitim-öğretim hizmetlerinin etkili bir biçimde uygulanabilmesi için öğretmenin sınıfı yönetebilmesi elzemdir. Sınıf yönetimi becerisi öğretmenlerin öz güvenleri ve öz yeterlilikleri ile yakından ilişkilidir. Öz güveni yüksek öğretmenlerin sınıfı daha etkili yönettikleri bilinmektedir.

Öğretmenlerin sahip olması gereken bir diğer özellik ise sınıf yönetimi becerileridir. Sınıf yönetimi becerisi de öz yeterlik inancından etkilenmektedir (Celep, 2004). Öğretim ortamında, öğrenme-öğretme faaliyetlerinin verimli bir şekilde yürütülebilmesi için, öğretmenlerin, öz yeterlik inançlarının yanında, genel anlamda bir sınıf yönetim stratejisinin bulunması gerekir (Öztürk, 2002).

Çocukların daha iyi öğrenme olanaklarına kavuşmaları, sınıf ortamının öğrenmeyi kolaylaştıracak şekilde düzenlenmesi ve uygulama sürecinin etkili şekilde yönetilmesi ile gerçekleşir (Arnas ve Sadık, 2016). Öğretmenlerin olumlu bir öğrenme ortamı oluşturabilmesi için etkili sınıf yönetimi becerilerine sahip olması gerekir. Çünkü sınıf kültür ve ikliminin en önemli belirleyicisi öğretmendir ve öğretmenlerin davranışları öğrencilerin tutum ve davranışlarını etkilemektedir. Öğretmenlerin kişisel ve mesleki olarak sahip oldukları özellikler ve çocuklarla kurdukları ilişkinin niteliği sınıf yönetiminin oluşumunda en belirleyici unsurlardan birisidir (Taş, 2005). Sınıf, öğrencilerle yüz yüze olunan bir yerdir. Thompson' a (1994) göre sınıf, öğretmen ve öğrencilerin her gün bir arada oldukları belirli bilgi ve becerileri edinmeleri için oluşturulmuş benzersiz çeşitlilikteki bir düzenektir. Eğitimin hedefi olan öğrenci davranışının oluşması sınıf içinde başlar. Eğitim için gerekli birincil kaynaklar, sınıfın içindedir. Eğitim yönetiminin kalitesi, büyük ölçüde, sınıf yönetiminin kalitesine bağlıdır (Başar, 2001).

Alan yazında bakıldığında öğretmenlerin sınıf yönetimine ve öz yeterlik inançlarına ilişkin birçok çalışma bulunmaktadır;

Babaoğlu ve Korkut (2010) 401 sınıf öğretmeni ile gerçekleştirdiği araştırmasında Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerilerinin tüm boyutları arasında orta düzeyde olumlu ve anlamlı bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Sridhar ve Javan (2011) 150 öğretmen ile gerçekleştirdiği araştırmasında öz yeterliğin sınıf yönetimine pozitif ve doğrudan bir etkisi olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yüksel (2014) araştırmasında sınıf yönetimi dersinin öğretmen adaylarının öğretmen öz-yeterlik inanç düzeyini geliştirmede önemli bir etkiye sahip olduğunu, öğretmen adaylarının öğretmen öz yeterlik inançlarının cinsiyet, akademik başarı ve öğrenim gördükleri bölümlere göre anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya koymuştur.

Korkut (2009) araştırmasında sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançlarının, “oldukça yüksek” düzeyde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Araştırmada ayrıca sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerilerinin tüm boyutları arasında orta düzeyde, olumlu ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmüştür. Bozbaş (2015) çalışmasında öğretmenlerin öz yeterlik ve sınıf yönetimi becerileri arasında düşük düzeyde, anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğunu saptamıştır. Güneş (2016) 519 öğretmen ile gerçekleştirdiği tez çalışmasında öz yeterlilik inancı ile sınıf yönetim becerileri arasında orta düzeyde, anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki olduğu sonucuna ulaşmıştır. Aslan ve Kalkan (2018) ortaokul ve lise öğretmenleri ile yaptıkları araştırmada katılımcı öğretmenlerin özyeterlik algılarının “oldukça yeterli” düzeyinde olduğunu sonucuna ulaşmıştır.

Çelik (2019) 394 öğretmen üzerinden gerçekleştirdiği Öğretmenlerin öz yeterlilikleri ile sınıf yönetim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelendiği tez çalışmasında araştırma neticesinde öz yeterlilik ile sınıf yönetimi arasında pozitif yönlü ve orta düzeyli ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öztürk ve Yıldızbaş (2019) araştırmalarında öğretmenlerin öz yeterlik inançlarının “yüksek”, mesleki tükenmişliklerinin ise “düşük” düzeyde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Vatansaver Bayraktar ve Çelik (2021) 394 öğretmen ile yürüttükleri araştırmada öğretmenlerin özyeterlilikleri ile sınıf yönetimi becerileri arasında pozitif yönlü ve orta düzeyli ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Aslan, Bal, Akbulut ve Çetin (2023) araştırmalarında okul öncesi, ilkököl ve ortaokullarda görev yapan öğretmenlerinin öz yeterlik algıları ile değişime hazır olma durumları arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırmada öğretmenlerin öz yeterlik algıları bakımından kendilerini ölçeğin alt boyutlarında ve tüm ölçekte orta düzeyde yeterli algıladıkları sonucuna ulaşmıştır. Ocak, Adalıoğlu ve Yurtseven (2023) araştırmalarında özel eğitim öğretmenlerinin öz yeterlilik algıları ile motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda katılımcıların öz yeterlilik algıları ve motivasyon düzeyleri arasında pozitif ve düşük bir ilişki belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların özyeterlilik algılarının motivasyon düzeyleri üzerinde anlamlı bir yordayıcı olduğu bulunmuştur.

Öğretmenler dışında öğretmen adaylarının da öz yeterlik inançları ve sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişkiyi ele alan çalışmalar bulunmaktadır. Savran ve Çakıroğlu (2003) araştırmasında öğretmen adaylarının öz yeterlik inancının oldukça iyi düzeyde olduğu ortaya çıkmıştır. Çalışmada öğretmen yeterliği ile pozitif eğitim davranışı, öğrenci çıktıları ve öğretmenlerin sınıf yönetimi yaklaşımlarının ilişkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Şahin Sak (2015) araştırmasında okul öncesi öğretmen adaylarının %69,2'si fiziksel ortamın düzenlenmesi, %50'si etkinliklerin planlanması ve uygulanması ve %82,7'si kuralların uygulanması konularında yeterli olduklarına inanırken, sınıf yönetimi genel anlamda ele alındığında katılımcıların yaklaşık yarısı (%51,9) kısmen yeterli olduklarına inanmaktadırlar.

Bilgi çağında bilgi birikiminin artması beraberinde bilginin ikiye katlanma süresini azaltmıştır. Bu hızlı dönüşüm beraberinde sistem, kavram, olgu ve olayların da hızlı bir şekilde yenilenmelerine yol açmıştır. Eğitim bağlamında düşünüldüğünde ise özellikle dijital dönüşüm ile hem öğretmenlerden hem de öğrencilerden beklenen beceriler de değişmiştir. 21. YY becerileri, Avrupa yeterlikler çerçevesi ile buna dayalı olarak

oluşturulan Türkiye yeterlikler çerçevesi ile değişen öğretim programları beraberinde öğretmenlerin de beklentilerini ve sahip olması gereken nitelikleri etkilemiştir. Bu kapsamda öğretmenlerin sınıf yönetimi becerileri ile öz yeterlik inançları da bu dönüşüm ile değişmiş olabilir. Alan yazında sınıf öğretmenlerinin söz konusu iki beceri ile yapılan çalışmalar bulunmakla birlikte özellikle pandemi sonrası değişen düzene uygun olarak güncel bir çalışmaya ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Araştırmanın amacı

Sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlik inanç düzeyleri, sınıf yönetimi becerileri ve bu ilişkisi, çeşitli değişken gruplarında incelenmeye değer bir konudur. Bu çalışmada ise sınıf öğretmenlerinin öz-yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenerek, belirlenmesi amaçlanmaktadır. Alan yazında bu konuda iki çalışma tespit edilmiş olup güncel bir çalışmanın gerekli olduğu düşünülmüştür. Bu kapsamda şu alt problemler oluşturulmuştur:

1. Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerileri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
2. Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları sınıf yönetimi becerilerinin bir yordayıcısı mıdır?

Araştırmanın önemi

Eğitimin kalitesini etkileyen temel unsurlardan olan öğretmenlerin öz yeterlik algıları ve sınıf yönetimi becerileri eğitim-öğretim hizmetinin niteliğini etkileyen temel değişkenlerdendir. Nitekim öz yeterlik algısı yüksek bir öğretmenin hedeflerine ulaşması daha kolay olacaktır. Bununla beraber sınıf yönetimi becerisi yüksek bir öğretmen de eğitim-öğretim hizmetleri için en ideal ortamı sağlayabilecektir. Bu kapsamda öğretmenlerin öz yeterlik algılarını ve sınıf yönetim becerilerini tespit etmek önem arz etmektedir. Bu iki olgu arasındaki ilişkinin durumunu tespit etmek de ayrıca daha nitelikli öğretmen profili için karar kılıcılara katkı sağlayacaktır.

Yöntem

Araştırmanın modeli

Bu çalışma nicel araştırma türüne uygun olarak tamamlanmıştır. Nicel araştırmanın çalışma ilkesi temel olarak, ulaşılan bulguların sayısal değerlerle ifade edilmesi ve ölçülebilmesidir (Ekiz, 2017). Araştırmada sınıf öğretmenlerinden oluşan örnekleme grubundan elde edilen verilerin, istatistiksel analizinin yapılmasıyla ulaşılan bulgulara uygun olarak sonuçların yorumlanması amacıyla nicel araştırma teknikleri kullanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin eğitim inançları ve sınıf yönetimi beceri düzeyleri arasındaki ilişkileri ve bu ilişkilerin çeşitli değişkenler açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirleyebilmek amacıyla nicel araştırma modellerinden olan, ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel'e (2019) göre iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek ve

neden sonuç ile ilgili ipuçları elde etmek amacıyla yapılan araştırmalardır. Karasar (2019) a göre ise, ilişkisel tarama modeli, iki veya daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir.

Araştırmanın evreni ve örneklemi

Araştırmanın örnekleme, gönüllülük esasıyla seçilen 200 öğretmenden oluşmaktadır. Kass ve Tinsley'e (1979) göre ölçme aracında yer alan madde sayısının 5-10 katı kadar örnekleme ulaştırılması gerektiğini belirtmektedir. (Seçer, 2015, s. 79). Bu kapsamda 245 örnekleme hedeflenmiş olup 250 öğretmene ölçekler uygulanmıştır. 237 ölçek doldurulmuş olup bunlardan 37'si ranji artıracak şekilde uç değerler içermektedir. Özellikle sadece 1 ya da 5 şeklinde doldurulmuş ya da yarısından fazlası doldurulmamış formlar güvenilirliği zedeleyeceği göz önüne alınarak işlem dışı bırakılmıştır. Sonuç olarak kolay ulaşılabılır örnekleme metodu ile 200 sınıf öğretmeni araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Veriler toplanırken her bir katılımcıya onam formu da iletilmiştir. Onam formunu onaylamayan katılımcıların (5) ölçekleri işlem dışı bırakılmıştır.

Veri toplama araçları ve süreci

Araştırmada Schmitz ve Schwarzer (2000) tarafından geliştirilen ve Yılmaz, Köseoğlu, Gerçek ve Soran (2004) tarafından Türkçeye uyarlanan Öğretmen Öz-Yeterlilik Ölçeği ile Yüksel & Duman (2017) tarafından geliştirilen Sınıf Yönetimi Becerileri Öğretmen Anketi kullanılmıştır. Ölçekler Google Form formatında hazırlanarak katılımcılara ulaştırılmıştır. Öğretmen Öz-Yeterlilik Ölçeğinde yer alan maddeler "4'lü Likert Tipi Ölçek" (Bana uygun değil, bana nadiren uygun, bana çoğunlukla uygun, bana tamamen uygun) formundadır. Sekiz maddeden oluşan ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .79 olarak hesaplanmıştır. Sınıfın Fiziksel Düzeni, Öğrenme-Öğretme Süreci, Zaman Yönetimi, İletişim, Davranış Yönetimi, Motivasyon olmak üzere 6 boyut ve 49 maddeden oluşan Sınıf Yönetimi Becerileri Öğretmen Anketi "5'li Likert Tipi Ölçek" (Hiçbir zaman, Nadiren, Ara sıra, Sık sık, Her zaman) formunda olup ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .90 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin analizi

Öğretmenlerin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişkiler SPSS 23 paket programı yardımıyla analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen verilerin analizine başlamadan önce verilerin normal dağılıp dağılmadığını belirlemek için basıklık ve çarpıklık katsayıları incelenmiştir. Öz yeterlik inançları ölçeğinin -.21 ile -.18, sınıf yönetimi becerileri ölçeği ise -.41 ile -.09 şeklinde dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Morgan, Leech, Gloeckner ve Barret (2004: 49) çarpıklık katsayısının -1 ve +1 arasında bir değer alması durumunda dağılımın normal olduğunu belirtmektedir. Benzer şekilde Çokluk, Şekercioğlu & Büyükoztürk'e (2014: 16) göre standart normal dağılımda basıklık ve çarpıklık katsayılarının -1 ile +1 arasında olması dağılımın normalden aşırı sapma göstermediğinin kanıtı olabilir.

Bu kapsamda araştırmada toplanan verilerin normal dağılım gösterdiğini söylemek mümkündür. Bu doğrultuda çalışmada Korelasyon, Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi ve Basit Doğrusal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Çalışmada regresyon analizi varsayımları için otokontrol için otokorelasyon (Durbin Watson katsayısı) hesaplanmış ve 1.913 olduğu belirlenmiştir.

Kalaycı (2016) çoklu doğrusal regresyon için otokorelasyon katsayısının 1.5 ile 2,5 arasında olması gerektiğini ifade etmektedir. Seçer (2013: 114-115) ise Durbin-Watson değerinin 1 ile 3 arasında olması gerektiğini belirtmektedir. Bu kapsamda verilere ait Durbin Watson katsayısı ideal aralıktadır. Araştırmada öz yeterlik inancının, sınıf yönetimi becerilerini yordama düzeyini belirlemede basit düzey doğrusal regresyon, iki olgu arasındaki ilişkinin yönünün ve düzeyini belirlemede ise basit korelasyon analizi (Pearson Momentler Çarpım Korelasyonu) kullanılmıştır.

Araştırmanın etik izni

Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: Pamukkale Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu

Etik değerlendirme kararının tarihi: 24.07.2023

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: E-93803232-622.02-395720

Bulgular

Birinci alt probleme ilişkin bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi “Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi becerileri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” şeklinde olup sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin ölçek geneli ve alt boyutlarına ilişkin veriler Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1: Sınıf Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları ile Sınıf Yönetimi Beceri Düzeylerine İlişkin Korelasyon Sonuçları

Alt boyutlar	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Başa çıkma davranışı (ÖYÖ)	1									
Yenilikçi davranış (ÖYÖ)	,509**	1								
Sınıfın Fiziksel düzeni(SY)	,487**	,482**	1							
Öğrenme-Öğretme Süreci(SY)	,478**	,521**	,539**	1						
Zaman Yönetimi (SY)	,390**	,450**	,446**	,787**	1					
İletişim (SY)	,488**	,305	,323**	,662**	,635**	1				
Davranış yönetimi(SY)	,403**	,432**	,565**	,689**	,606**	,587**	1			
Motivasyon (SY)	,443**	,474**	,412**	,660**	,670**	,657**	,700**	1		
SYTOPLAM	,923**	,802**	,554**	,566**	,473**	,476**	,473**	,520**	1	
ÖYÖTOPLAM	,555**	,545**	,681**	,893**	,829**	,794	,857**	,828**	,629**	1

** p< .01, *p< .05

Tablo 1 İncelendiğinde sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetimi beceri düzeyleri arasında ölçek geneli ve alt boyutlarında istatistiksel olarak ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri ölçeğinin alt boyutları arasında pozitif yönlü ilişkilerin ağırlıklı olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri ölçeğinin alt boyutları arasında en yüksek ilişki zaman yönetimi ile öğrenme-öğretme süreçleri arasında olduğu görülmektedir ($r=0,787$, $p<0,01$). Bu ilişki düzeyini motivasyon ile davranış yönetimi arasındaki ilişki takip etmektedir ($r=0,700$, $p<0,01$). Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri ölçeğinin alt boyutları arasındaki en düşük ilişki ise iletişim ve sınıfın fiziksel düzeni arasında görülmektedir ($r=0,323$, $p<0,01$).

Öz yeterlik inançları ölçeğinin alt boyutları arasında da benzer şekilde pozitif yönlü ilişkilerin ağırlıklı olduğu görülmektedir. Öz yeterlik inançları ölçeği iki alt boyuttan oluşmakla birlikte alt boyutları (başça çıkma ve yenilikçi) arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=0,509$, $p<0,01$). Sınıf yönetimi becerileri ölçeğinin alt boyutları ile ölçeğin geneli arasında da pozitif yönlü ilişkiler olduğu görülmektedir. Ölçek geneli ile en yüksek ilişkiler sınıfın fiziksel düzeni ($r=0,554$, $p<0,01$) ve öğrenme öğretme süreçleri ($r=0,566$, $p<0,01$) alt boyutları arasındadır. Ölçek geneli puanlar ile en düşük ilişkiler ise zaman yönetimi ($r=0,473$, $p<0,01$) ve davranış yönetimi ($r=0,473$, $p<0,01$) alt boyutlarıdır. Öz yeterlik inançları ölçeğinin alt boyutları ile ölçeğin geneli arasında da pozitif yönlü ilişkiler olduğu görülmektedir. Ölçek geneli ile başça çıkma davranışı alt boyutu arasında pozitif yönlü bir ilişki vardır ($r=0,555$, $p<0,01$). Benzer şekilde yenilikçi davranış alt boyutu arasında da pozitif yönlü bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=0,545$, $p<0,01$).

Sınıf yönetimi becerileri ölçeği toplam puanları ile öz yeterlik inançları ölçeği toplam puanları arasında da pozitif yönlü yüksek bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=0,629$, $p<0,01$). Bu kapsamda öğretmenlerin öz yeterlik inançları arttıkça sınıf yönetimi beceri düzeyleri de artmaktadır.

Öz yeterlik inançları ölçeği toplam puanları ile sınıf yönetimi becerileri ölçeği alt boyutları arasında pozitif ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Özellikle sınıf yönetimi becerileri ölçeğinin alt boyutlarından Öğrenme-Öğretme Süreci ($r=0,893$, $p<0,01$) ve davranış yönetimi ($r=0,857$, $p<0,01$) alt boyutları arasından yüksek düzeyde pozitif yönlü ilişkiler tespit edilmiştir. Benzer şekilde sınıf yönetimi becerileri ölçeği toplam puanları ile öz yeterlik inançları ölçeğinin alt boyutları arasında da pozitif yönlü ilişkiler vardır. Bu kapsamda sınıf yönetimi becerileri ölçeği toplam puanlar ile öz yeterlik inançları alt boyutları olan başça çıkma davranışı ($r=0,923$, $p<0,01$) ile yenilikçi davranış ($r=0,802$, $p<0,01$) alt boyutu arasında yüksek düzeyde pozitif ilişkiler görülmektedir. Genel olarak bakıldığında sınıf yönetimi becerileri ölçeği ile kendi alt boyutları arasında pozitif yönde ve yüksek bir ilişki olduğu görülmektedir. Benzer şekilde öz yeterlik inançları ölçeği ile alt boyutları arasında yüksek düzeyde pozitif bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç olarak öz yeterlik inancı arttıkça sınıf yönetimi becerileri düzeyleri de artmaktadır. Bu bulgu ölçeklerin tüm alt boyutlarında da benzer niteliktedir.

İkinci alt probleme ilişkin bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi “Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları, sınıf yönetimi becerilerini yordamakta mıdır?” şeklinde olup Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançlarının, sınıf yönetimi beceri düzeylerini yordamasına ilişkin veriler Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2: Öz Yeterlik İnançları ve Sınıf Yönetimi Becerisine İlişkinine Yönelik Basit Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları (n=104)

Yordayıcı Değişkenler	B	Std. E	β	t	p
(Sabit)	-10,955	4,318		-2,537	,013*
Öz yeterlik inançları	,167	,020	,629	8,181	.000*
R= 0.629	R ² = .395				
F= 66,929	p=.013*				

Durbin-Watson: 1,913, *p<.01

Tablo 2’ye bakıldığında Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inanç düzeyleri ile sınıf yönetimi beceri düzeyleri arasında anlamlı ve pozitif yönlü ilişkilerin olduğu görülmektedir. R=0,629 R²=0,395, F=66, 929, ve p<0,05. Buna göre öz yeterlik inançları sınıf yönetimi becerilerini toplam varyansın %39.5’i düzeyinde açıklamaktadır. Standardize edilmiş (β) katsayısı ve t değeri incelendiğinde öz yeterlik inancının sınıf yönetimi becerisinin bir yordayıcısı olduğu söylenebilir.

Tartışma ve Sonuç

Araştırma sonuçlarına bakıldığında öğretmenlerin öz yeterlik inançları ile sınıf yönetim becerileri arasında pozitif yönde bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Bu sonuçlar Vatansever Bayraktar ve Çelik (2023) ile Babaoğlu ve Korkut (2010) ile de desteklenmektedir. Bu kapsamda öz yeterlik inancı arttıkça sınıf yönetimi becerileri de artmaktadır. Ayrıca yapılan regresyon analizi ile öz yeterlik inancının sınıf yönetimi becerisini yordadığı ve öz yeterlik inancı sınıf yönetimi becerisinin %39.5’ini açıklamaktadır.

Pozitif özyeterlik inancına sahip olan öğretmenler, zorlu sınıf yönetimi durumlarıyla başa çıkmak için daha fazla motivasyon ve özgüvene sahiptirler. Kendilerine olan inançları, öğrencilerin olumsuz davranışlarıyla başa çıkmak için gerekli olan sınıf yönetimi becerilerini uygulama konusundaki kararlılıklarını artırır. Bu, sınıf yönetimi becerilerinin kullanımında daha başarılı olmalarına ve sınıf içi disiplini sağlama konusunda daha etkili olmalarına yardımcı olur.

Ayrıca, öğretmenlerin öz-yeterlilik inançları, öğretmenlerin sınıf yönetimi konusunda kendilerini geliştirme ve ilerleme kaydetme motivasyonlarını da etkiler. Pozitif özyeterlik inancına sahip olan öğretmenler, sınıf yönetimi becerilerinin kullanımında daha iyi olmak için çaba gösterirler ve bu becerileri geliştirmek için daha fazla fırsat ararlar. Bu da sınıf yönetimi becerilerinin daha fazla geliştirilmesine ve uygulanmasına yol açar.

Sonuç olarak, öğretmenlerin öz-yeterlilik inançları ile sınıf yönetim becerileri arasında pozitif bir ilişki vardır. Öğretmenlerin sınıf yönetimi becerilerini sergileme konusundaki öz-yeterlilik inançları, daha iyi sınıf yönetimi becerilerinin kullanılmasına ve sınıf içi disiplini sağlama konusunda daha etkili olmalarına yardımcı olur.

Savran & Çakıroğlu (2003), Korkut (2009), Babaoğlu & Korkut (2010), Sridhar & Javan (2011), Yüksel (2014), Şahin Sak (2015), Bozbaş (2015), Güneş (2016) ve Çelik (2019) gibi önceki araştırmalar da bu çalışmanın sonuçlarını doğrular niteliktedir. Belirtilen araştırmaların tümü sınıf öğretmenlerinin ve öğretmen adaylarının öz yeterlik inançlarının, sınıf yönetimi becerileri üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğunu göstermektedir.

Araştırmanın sonunda ölçek maddelerine verilen yanıtların belirli aralıklarda olması yönünden değerlendirme yapılması gerekirse, katılımcılarımızın tamamının bu kadar yüksek puanlar alması, akla şu iki soruyu getirmektedir: ‘Katılımcıların tamamı çok öz-yeterlilik inancı ve sınıf yönetimi becerileri çok yüksek öğretmenlerden mi oluşmaktadır?’ ‘Katılımcılarımız varsayımlarımız gereği samimi yanıtlar vermiş olsalar dahi, kendilerini değerlendirme aşamasında ne ölçüde gerçekleri algılıyor ve yansıtıyorlar?’ Araştırma sonuçları bizi bu araştırmayı alan yazına katkı olarak sunarken, yeni bir araştırmaya da öncülük eden sonuçlarla karşılaştırmıştır. Nicel veriler, nitel araştırma yöntemleri ile desteklenerek veya öğretmen dışında öğrenen hakkında görüşler alacak araştırmalar çok daha derin cevaplara ulaştırabilir. Araştırma sonucunda şu öneriler sunulabilir;

- Okul yönetimleri, milli eğitim müdürlükleri, Milli Eğitim Bakanlığı gibi ilgililer tarafından sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançlarını artırmaya yönelik faaliyetler düzenlenebilir, çalışmalar yürütülebilir.
- Sınıf Yönetimi becerileri düşük olan sınıf öğretmenlerinde, bu durumun sebebini araştırırken öz yeterlik inançları açısından değerlendirme yapılarak, bu konuda öğretmenlerimiz rehberlik hizmetlerine yönlendirilebilir.
- Alan yazında ise, bu araştırmayı derinleştirecek karma ya da boylamsal çalışmalarla daha derin analizlere ulaşılabilir.
- Farklı ölçme araçları ile de ilişki ve yordama olguları incelenebilir.

Kaynakça

- Açıkgöz, Ü. K. (1996). *Etkili Öğrenme ve Öğretme*. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.
- Aslan, M. ve Kalkan, H. (2018). *Öğretmenlerin öz-yeterlilik algılarının analizi*. Binyöl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi , 8(16) , 477-494 .
- Aslan, H., Bal, A., Akbulut, S. ve Çetin, B. (2023). *Öğretmenlerin öz-yeterlilikleri ile değişime hazır olma durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Scientific Educational Studies , 7(1), 1-32.
- Bandura, A. (1994). *Self-efficacy*. In a V. S. Ramachaudran (Ed.). Encyclopedia of human behaviour, 71-78.
- Başar, H., (2001). *Sınıf Yönetimi*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, K. E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2019). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. (26. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Bozbaş, Y. (2015). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik inançları ve sınıf yönetimi beceri alguları arasındaki ilişki* (Yayın No. 407057) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi]. YÖK. <https://tez.yok.gov.tr>
- Celep, C. (2004), *Sınıf Yönetimi ve Disiplini*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Çetin, Ş. (2004). *Değişen değerler ve eğitim*. Milli Eğitim Dergisi. 161: 1-10.
- Çokluk, Ö. S., Şekercioglu, G. ve Büyüköztürk, S. (2014). *Sosyal Bilimler İçin Çok Değişkenli İstatistik: SPSS ve Lisrel Uygulamaları (2. bs)*, Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Ekiz, D. (2017). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. (5. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Kalaycı, Ş. (2016). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*, Ankara: Asil Publishing.
- Karahan, Ç. (2006). *İlköğretim ikinci kademe öğretmenlerinin öz algulamaları ve mesleki doyumlarının incelenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ege Üniversitesi, İzmir.
- Karasar, N. (2019). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara:Nobel Yayıncılık.
- Korkut, K. (2009). *Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlilik inançları ile sınıf yönetimi beceri alguları arasındaki ilişki*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi.
- Küçükyılmaz, E.A. ve Duban, N. (2009). *Sınıf öğretmeni adaylarının fen öğretimine yönelik öz-yeterlilik inançları ve öz-yeterlilik inançlarını etkileyen etmenlere ilişkin görüşleri*. e-Journal of New World Sciences Academy, 4(1): 71-83.
- Melih Güneş, A. (2016). *Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetim becerileri teknoloji kullanımları ve öz yeterlilik inançları arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi.
- Morgan, G. A., Leech, N. L., Gloeckner, G. W. ve Barret, K. C. (2004). *SPSS For Introductory Statistics: Use and Interpretation, Londra: Lawrence Erlbaum Associates*.

Midgley, C., Feldlaufer, H. ve Eccles, J. S. (1989). *Change in teacher efficacy and student self- and task related beliefs in mathematics during the transition to junior high school*. Journal of Educational Psychology, 81(2): 247-258.

Ocak, G., Adaloğlu, C. ve Yurtseven, R. (2023). *Özel Eğitim Öğretmenlerinin Öz yeterlilik Algıları ile Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Kırklareli Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7(1), 39-70.

Önen, F. ve Öztuna, A. (2005), *Fen bilgisi ve matematik öğretmenlerinin öz yeterlik duygusunun belirlenmesi*, I. Fen ve Matematik Öğretmenleri Sempozyumu, İstek vakfı okulları, İstanbul.

Öztürk, B. (2002). *Sınıfta istenmeyen davranışların önlenmesi ve giderilmesi*. E. Karip (Editör). Sınıf Yönetimi içinde (144-156). Ankara: Pegem A Yayıncılık.

Öztürk, S. ve Yıldızbaş, Y. V. (2019). *Öğretmenlerin öz yeterlik inançları ile mesleki tükenmişlik algıları arasındaki ilişkinin analizi*, Tarih Okulu Dergisi, 12(38), 196-233.

Savran, A. ve Çakıroğlu, J. (2003). *Differences between elementary and secondary preservice science teachers' perceived efficacy beliefs and their classroom management beliefs*. The Turkish Online Journal of Educational Technology, 2(4): 15-20.

Şahin Sak, İ. (2015). *Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Sınıf Yönetimi ile İlgili Öz-Yeterlik İnançları*. Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 0(29): 101-120.

Seçer, İ. (2013). *SPSS ve LISREL ile Pratik Veri Analizi Analiz Raporlaştırma*, Ankara: Anı Yayıncılık.

Seçer, İ. (2015). *SPSS ve LISREL ile Pratik Veri Analizi: Analiz ve Raporlaştırma*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Sridhar, Y. N. ve Javan, S. (2011). *Teacher efficacy and its relationship to classroom management style among secondary school teachers of Kigali city, Rwanda*. Journal of Education and Practice, 2(2): 55-60.

Taş, A. (2005). *Sınıf yönetimini etkileyen etkenler*. H.Kıran (Ed), Etkili Sınıf Yönetimi. Ankara: Anı Yayıncılık.

Thompson, J. J. (1994), *Sözcüklere dökülmeyenler: sınıfta sözsüz iletişim*, (Çev. Akif Ergin), Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 27(2): 529-546.

Tschannen, Moran, M., Hoy, A.W. ve Hoy, W. K. (1998). *Teacher Efficacy: Its Meaning and Measure*. Review of Educational Research, 68(2): 202-248.

Vatansver-Bayraktar, H. ve Çelik, O. (2021). *Öğretmenlerin Öz Yeterlilikleri ile Sınıf Yönetimi Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. İZÜ Eğitim Dergisi, 3(6) 98-127.

Yılmaz, M, Köseoğlu P, Gerçek, C. ve Soran, H. (2004). *Yabancı Dilde Hazırlanan Bir Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması*. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2004(27): 260-267.

Yurdakal, İ. H. (2019). *Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini seçmelerinde rol alan etmenler*. Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, 8(2): 1205-1221.

Yüksel, A. ve Duman T, (2017). *Sınıf Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Becerilerinin Değerlendirilmesi*, The Journal of Academic Social Science Studies. 63: 101-125.

Yüksel, İ. (2014). *Investigating The Impact Of Classroom Management Course On Self-Efficacy Levels: An Experimental Study On Pre-Service Teachers*, Eğitim ve Bilim, 39(171): 259-269.

Zimmerman, B. J. (1995). *Self-efficacy and educational development*. In a. Bandura (Ed.), *Self-efficacy in changing societies* (202-231). Cambridge: Cambridge University Press.

Extended Abstract

Today, it is a globally accepted fact that primary school education contributes greatly to the development of children and its importance in terms of student development. Considering the value given to education in this period, first of all, a qualified primary school education is needed. Considering that the characteristics of the primary school teacher are one of the main determinants affecting the quality of primary school education and the development of the child, it can be said that the quality of primary school education is related to the characteristics of teachers. Teachers' self-efficacy perceptions and classroom management skills, which are among the main factors affecting the quality of education, are the main variables that affect the quality of education service. As a matter of fact, it will be easier for a teacher with a high perception of self-efficacy to reach their goals. In addition, a teacher with high classroom management skills will be able to provide the most ideal environment for education services. In this context, the aim of the research is to reveal the relationship between classroom teachers' self-efficacy beliefs and classroom management skills. The research was structured in accordance with the relational screening model, one of the quantitative designs. The sample of the research consists of 200 classroom teachers working in Afyonkarahisar Province. Teacher Self-Efficacy Scale developed by Schmitz & Schwarzer (2000) and adapted to Turkish by Yılmaz, Köseoğlu, Gerçek & Soran (2004) and Classroom Management Skills Scale developed by Yüksel & Duman (2017) were used. Research data were analyzed with SPSS 21 package program. As a result of the research, it is seen that there is a positive and high relationship between the classroom management skills scale and its sub-dimensions and a high level of positive correlation was found between the self-efficacy beliefs scale and its sub-dimensions. As a result, as self-efficacy belief increases, classroom management skills levels increase. This finding is similar in all sub-dimensions of the scales. Self-efficacy beliefs explain classroom management skills at the level of 39.5% of the total variance. When the standardized (β) coefficient and t value are examined, it can be said that self-efficacy belief is a predictor of classroom management skills. At the end of the research, if it is necessary to evaluate the answers given to the scale items within certain ranges, the fact that all of our participants received such high scores brings to mind the following two questions: 'Are all the participants composed of teachers with very high self-efficacy belief and classroom management skills?' 'Our participants are our assumptions.' Even if they gave sincere answers, to what extent do they perceive and reflect the facts during the self-evaluation stage?' The research results present this research as a contribution to the literature and compare it with the results that lead to a new research. Research supported by quantitative data, qualitative research methods, or by obtaining opinions about learning other than the teacher can provide much deeper answers. As a result of the research, the following suggestions can be made:

- Activities can be organized and studies can be carried out to increase the self-efficacy beliefs of classroom teachers by relevant authorities such as school administrations, national education directorates, and the Ministry of National Education.

- While investigating the reason for this situation, classroom teachers with low Classroom Management skills can be evaluated in terms of their self-efficacy beliefs and our teachers can be directed to guidance services on this issue.
- In the literature, deeper analyzes can be achieved through mixed or longitudinal studies that will deepen this research.
- Relationship and prediction phenomena can be examined with different measurement tools.

Etik Kurul İzni

Bu çalışma için etik kurul izni gerekmemektedir. Yaşayan hiçbir canlı (insan ve hayvan) üzerinde araştırma yapılmamıştır. Makale edebiyat sahasına aittir.

Çatışma Beyanı

Makalenin yazarı, bu çalışma ile ilgili herhangi bir kurum, kuruluş, kişi ile arasında mali çıkar çatışması bulunmadığını beyan eder.

Destek ve Teşekkür

Çalışmada herhangi bir kurum ya da kuruluştan destek alınmamıştır.

Ethics Committee Permission

Ethics committee permission is not required for this study. No research has been conducted on any living creature (human and animal). The article belongs to the field of literature.

Deconfliction Statement

The author of the article declares that there is no conflict of financial interest between him and any institution, organization, person related to this study.

Support and Thanks

Support was not received from any institution or organization in the study.